

man skal have et produktionsapparat for at kunne udnytte den viden, man får, når man forsker i at lave medikamenter eller lægemidler af forskellig slags:

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Det er en meget overraskende konstatering. Vil det sige, at dér, hvor man ikke har et produktionsapparat, er forskningen ikke seriøs, og hvordan forholder det sig med alle vore biomedicinske og biotekniske virksomheder?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nej, naturligvis ikke, så har jeg udtrykt mig dårligt eller har ikke forstået spørgsmålet korrekt. Men har man en god forskningsafdeling, er det vel godt at have en tilhørende produktionsafdeling, sådan som det er tilfældet for øjeblikket. Selvfølgelig kan man godt gøre det, som fru Ester Larsen nævner, for det er jo ikke et spørgsmål om at ødelægge den danske biomedicinske forskning.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 15.00

Naser Khader (RV):

Det er meget vigtigt for Det Radikale Venstre, at bloddonation fortsat behandles med stor respekt, og at troværdigheden i det danske donor-system ikke sættes over styr.

Regeringen ønsker at bryde med det monopol, som Statens Serum Institut hidtil har haft, på at fremstille blodprodukter. Samtidig vil man gøre det muligt at sælge de overskydende blodprodukter.

Lovforslaget er efter vores mening fornuftigt, fordi man åbner for en bedre udnyttelse af det tappede blod, så den ressource, der i øjeblikket ligger i Seruminstitutets fryser, kan komme patienter i andre lande til gavn.

Vi mener ikke, at man dermed gør blod til en kommerciel vare, eller at principperne om dansk selvforsyning sættes over styr, for der vil stadig gælde de samme regler for, at blod tappes med henblik på at blive anvendt til patientbehandling i Danmark. Det er stadig baseret på frivillige, ubetalte donorer.

Samtidig må vi holde fast i, at det, der sættes til salg, er det overskydende blodprodukt. I den sammenhæng hæfter jeg mig ved, at Danmarks

Bløderforening ud fra etiske hensyn imødekommer forslaget. Desuden finder vi det positivt, at indtægten fra salg af disse blodprodukter kan komme sundhedsvæsenet til gode. I forhold til argumenterne om kommerialisering vil jeg derfor primært sige, at det er de overskydende blodprodukter og ikke blod, der sættes til salg.

Desuden mener jeg ikke, at man, som hævdedet i den offentlige debat, kan sidestille blod med organer, og at forslaget på den led skulle være at sidestille med salg af organer. I modsætning til organer er blod trods alt et stof, der kan gendannes i kroppen.

Det Radikale Venstre har ikke mange indsigelser over for, at Seruminstitutets monopol brydes, så længe vi fortsat sikrer, at kvaliteten af produktet er i orden. Kvaliteten af produktet og respekten for donorerne er de bærende hensyn.

Samtidig må vi også holde fast i, at lovforslaget stadig gør det muligt for Seruminstitutet at byde på opgaverne, og at instituttets nuværende ekspertise af den grund ikke behøver at gå tabt.

Forslaget er desuden en måde at imødekomme de foreliggende krav fra EU på, som jeg finder er positiv, og vi vil se frem til den mere overordnede plan for at rationalisere og effektivisere hele blodbankvirksomheden, når det forestående analysearbejde er tilendebragt.

På den baggrund vil Det Radikale Venstre gerne støtte lovforslag nr. L 201.

Med hensyn til Enhedslistens forslag om at lade Seruminstitutet redde hele verden synes jeg, at Enhedslisten blander to forskellige diskussioner sammen, nemlig diskussionen om udlicitering og muligheden for at sælge ud af de overskydende blodprodukter, og en diskussion, der handler om øget ulandsbistand og en international kamp mod de kommercielle medicinalvirksomheder. Vi bliver nødt til at adskille de to diskussioner.

Ja, vi har en enestående ordning i Danmark, der er baseret på vederlagsfri bloddonation, på sikkerhed, på høj kvalitet og en løbende udvikling af nye vigtige lægemidler, men den ordning bliver efter Det Radikale Venstres vurdering ikke bare uden videre sat over styr, fordi opgaven med at producere lægemidler sættes i udbud, eller fordi de blodprodukter, der i øjeblikket ikke gør nogen gavn, sættes til salg.

I forhold til ulandsbistanden skal det ikke være nogen hemmelighed, at Det Radikale Venstre har været meget kritisk over for regeringens besparelser, men spørgsmålet er i denne her sammenhæng, hvordan den ulandsbistand skal